

Живорад ЈЕВТИЋ

ЈАСЕНИЦА У ОСЛОБОДИЛАЧКИМ РАТОВИМА И РЕВОЛУЦИЈИ (Прилог за хронику села)

Североисточно од Ваљева, између путева Ваљево—Београд и Ваљево—Шабац, на удаљености од 6 километара, налази се село Јасеница. Најкраћу везу са Ваљевом има старим београдским путем који води јужном страном села, затим поред некадашње основне школе у Доњој Грабовици па преко Беновца и Петог пука силази у Синђелићеву улицу у Ваљеву. Данас га користи мали број становника јер је у лошем стању. Највећи саобраћајни значај за село има асфалтни пут, дужине од једног километра, који се са претходно наведеног пута одваја код школе у Д. Грабовици и излази на пут Ваљево—Београд на трећем километру од Ваљева. Трећи, и најдужи, пут излази на пут Ваљево—Шабац у насељу Рома у Горњој Грабовици. И он је за становнике овог села мало употребљив. Постоји веза са Ваљевом и једним обилазним путем, он се на Јасикама, испод Вујића кућа, одваја од старог београдског пута и у Попучкама излази на пут Бабина Лука—Иверац.

Јасеница је оивичена Горњом и Доњом Забрдицом, Попучкама, Горићем и Доњом и Горњом Грабовицом. Према величини спада у мала села. Површина јој је само 512 хектара.

Село се налази на заравни до 300 метара надморске висине која се пружа изнад долине Брестић потока, горњег тока Перајице, Кривошије и Кремнице. То је, у ствари, продужетак забрдичких и грабовачких побрђа и косаница које се завршавају ртовима и благо спуштају у терасасту алувијалну колубарску равницу. Заравни су изграђене од старијих (палеозојско-тријаских) стена и неогених наслага Влашића. Подручје Јасенице и околних села је изложено цепању и клизању земљишта, које се појавило на више места. Из тих разлога је неколико домаћинстава из фамилије Јевтића и Стојнића морало да се исели. Ова појава настаје зато што је терен сачињен од нагнутих и долинама подсечених хоризоната вододржљивих глина и пропустљивих и слабо везаних пескова и шљункова. Највиши врх Јасенице је Дабића брдо са надморском висином од 274 метра, познато и под називом Виногради.

Кроз благо заталасано земљиште тече Јасеничка река, која је, у ствари, отока Грабовичког врела, недавно коптираног за водовод. При утоку у Јасеницу прима са леве стране, из Забрдице, поточић Млакву.

Он потиче од истоименог извора који се сматра лековитим. При крају села Јасеничка река се састаје са Забрдичком Кривоножом (док тече кроз Јасеницу назива се Лука, по њој се и читав потес тако зове), код места Брана испод Алексића кућа, и гради речицу Кривошију. Југозападном и јужном страном села тече речица Перајица (дугачка 6 км). И једна и друга су леве притоке Колубаре. Иако мали ови водотоци имају бујичарски водни режим. У време великих киша излију се и плаве околно земљиште. Преко лета се знатно смање па чак и пресуше.

О пореклу имена села постоје две претпоставке. По једној, село је добило име по Јасеничкој реци, а по другој, која је вероватнија, названо је по многобројном усамљеном јасеновом дрвећу којег и данас има растуреног по пространим ораницама и ливадама.

Колико је познато, Јасеница се први пут помиње 1719. године, приликом аустријског пописа становништва. Године 1818. је имала 16 кућа и 68 становника, 1866. деветнаест кућа и 200 становника, а 1900. тридесет и седам кућа и 294 становника. Године 1981. Јасеница је имала 105 домаћинстава и 366 стално настањених становника. Сем старо-седаљачких, имају и 72 куће за одмор (викендице). Известан број су наследила или подигла лица која су рођена у овом селу а запослена у градској привреди, док су оне бројније подигли грађани из других места а највише из Ваљева.

Према Љубомиру Павловићу, који је крајем прошлог и почетком овог века вршио детаљна антропогеографска истраживања ваљевског краја, као најстарије фамилије у Јасеници сматрају се Вујићи и Петрићи. Они су се доселили из Куча у Црној Гори пред крај XVII века, Стојнићи и Крунићи су дошли пре Кочине Крајине, такође из Црне Горе, из Косијера, а Јевтићи и Алексићи су се доселили у I српском устанку из Осата у источној Босни. Фамилија Синоцићи се населила у исто време из Маоча, такође у Босни, одакле се склонила у страху од крвне освете. Бобовци воде порекло из Бобове, од Бобовчевића. Они су дошли на купљено имање. Букићи су се пре досељавања у Јасеницу презивали Бурићи и воде порекло од Бурића из Забрдице. Њима је припало имање у овом селу после деобе. Драгојловићи, којих више под овим презименом нема у Јасеници, пореклом су из Раћевог села. Они су се доселили на купљено имање. Марко Стевановић (Марковић) чије куће у Јасеници такође нема али је има у Београду, досељен је из Бачеваца. Петровићи, који сада имају два домаћинства, воде порекло од Гаврила. Он је почетком овог века дошао из ужичког краја у кућу Јоки Јевтић, после смрти њеног првог мужа Велимира. Милорад Јовић се са својом породицом доселио 1929. г. из Горњих Кошаља на купљено имање у Алексићима. Радосав Пушић је крајем двадесетих година овог века дошао у кућу Даринки Алексић, а Грујица Андрић је из Горњих Лесковица дошао у кућу Степанији Крунић, после смрти њеног мужа Милоша. Спасоја Павловића из Котешице узела је за мужа 1917. године Крсманија Стојнић, после смрти свог првог мужа. Божидара Ненадовића је, као дете, усвојио његов деда Љубомир Љубо Алексић.

У послератном периоду су миграције захватиле и Јасеницу. Неке породице из појединих фамилија су продале своја имања и одселиле се у Ваљево, Београд, Горажде и друга места. На та имања су се доселили становници из пасивнијих крајева западне Србије.

*
* *

У наставку овог прилога наведена су имена свих учесника балканских ратова, I светског рата и народноослободилачке борбе из Јасенице са основним биографским подацима до којих сам могао да дођем.

Учесници ослободилачких ратова 1912—1918. године

АЛЕКСИЋ ДРАГИЋ, земљорадник, рођен 17. марта 1888. год. (отац Светозар, мајка Јована). Мобилисан 1912. год. Болничар Дринске дивизије I позива. Учествовао у борбама до 1918. год. Умро 1978.

АЛЕКСИЋ ДРАГОМИР, земљорадник, рођен 18. марта 1885. год. (отац Тривун, мајка Милинка). Мобилисан 1912. год. Борац митраљеске чете V пука Дринске дивизије I позива. Учествовао у свим борбама од 1912. до 1918. год. Умро 1950.

АЛЕКСИЋ ИЛИЈА, земљорадник, рођен 29. јуна 1877. год. (отац Јанићије, мајка Ивана). Мобилисан 1912. год. Борац V пешадијског пука Дринске дивизије. Учествовао у борбама до коначног ослобођења земље. По повратку кући, 1918., год. оболео и умро.

АЛЕКСИЋ ЈЕРЕМИЈА, земљорадник, рођен 1880. год. (отац Тривун, мајка Милинка). Мобилисан 1912. год. борац V пука Дринске дивизије II позива. Учествовао у Балканским ратовима и борбама на почетку I светског рата. Погинуо на Качанику.

АЛЕКСИЋ ЛАЗАР, колар, рођен 21. маја 1881. год. (отац Јанићије, мајка Ивана). Мобилисан 1912. год. као колар у пуковској радионици V пука Дринске дивизије прешао Албанију. Умро 1966.

АЛЕКСИЋ МИТАР, земљорадник, рођен 16. октобра 1879. год. (отац Светозар, мајка Јована). Мобилисан 1912. год. Борац V пука Дринске дивизије II позива. Учествовао у борбама до краја I светског рата. Умро 1955. год.

АЛЕКСИЋ МИЛОЈЕ, земљорадник, рођен 10. маја 1883. год. (отац Тривун, мајка Милинка). Мобилисан 1912. год. Био у коњици V пука Дринске дивизије. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро 1962. год.

БОБОВАЦ БОШКО, земљорадник, рођен 1. октобра 1875. год. (отац Никола, мајка Анђелија). Мобилисан 1912. год. Борац V пешадијског пука Дринске дивизије. Заробљен и спроведен у Аустрију где је остао до краја I светског рата. Умро 1940. год.

БОБОВАЦ ВУКАЈЛО, земљорадник (отац Мијаило, мајка Стамена). Мобилисан 1912. год. Борац XVII пешадијског пука Дринске дивизије. После борби на Гучеву и Мачковом камену и повлачења према Ваљеву о њему се више ништа није сазнало.

БОБОВАЦ ДРАГОМИР, земљорадник, рођен 9. марта 1883. год. (отац Никола, мајка Анђелија). Мобилисан 1912. год. као пешадинац. Учествовао у борбама до краја I светског рата. Умро 1950. год.

БОБОВАЦ МИЛОРАД, земљорадник, рођен 1888. год. (отац Срећко, мајка Мирјана). Мобилисан 1912. год. Борац XVII пешадијског пука I позива. Заробљен у Беранима (данашњи Иванград) и интерниран у Немачку. Умро 1976. год.

БОБОВАЦ ПРОДАН, земљорадник (отац Живан, мајка Иконија). Мобилисан 1912. год. Борац V пешадијског пука. При повлачењу, 1915. год., удавио се у Ибру.

ВУЈИЋ АНДРИЈА, земљорадник, рођен 13. маја 1876. год. (отац Петар, мајка Стана). Мобилисан 1912. год. Борац V пешадијског пука. Учествовао у борбама до краја I светског рата. Умро 1952. год.

ВУЈИЋ БОГОЉУБ ЉУБО, земљорадник, рођен 19. марта 1888. год. (отац Милутин, мајка Драгиња). Мобилисан 1912. год. Борац XVII пешадијског пука I позива. Учествовао у балканским и I светском рату. Рањен на Гучеву 1914. год. и после лечења отпуштен као трајно неспособан. Умро 1950. год.

ВУЈИЋ БОГДАН, земљорадник, рођен 17. фебруара 1873. год. (отац Младен, мајка Смиљана). Мобилисан у комору 1912. год. После преласка Албаније послат у Француску где је одгајао коње. Умро 1956. год.

ВУЈИЋ ВЛАДИМИР, земљорадник, рођен 14. маја 1882. год. (отац Илија, мајка Јелена). Мобилисан 1912. као другопозивац. Учествовао у борбама до краја I светског рата. Умро 1957. год.

ВУЈИЋ ВЛАДИМИР ПУРО, рођен 4. јуна 1887. год. (отац Лука, мајка Илинка). Мобилисан 1912. год. Борац XVII пешадијског пука. Учествовао у борбама до краја I светског рата. Умро 1952. год.

ВУЈИЋ ДРАГОМИР, рођен 1890. год. (отац Милорад, мајка Персида). Мобилисан 1912. као војник I позива. Учествовао у борбама до краја I светског рата. Умро 1951. год.

ВУЈИЋ ЖИВАН, земљорадник, рођен 19. новембра 1868. год. (мајка Живка). Мобилисан као војник III позива.

ВУЈИЋ ЖИВОЈИН, земљорадник, рођен 16. октобра 1884 год. (отац Лука, мајка Илинка). Борац V пешадијског пука. Учествовао у балканским и I светском рату до његовог завршетка. Умро 1937. год.

ВУЈИЋ ИВАН, земљорадник, рођен 4. априла 1894. год. (отац Живан, мајка Радојка). Мобилисан као војник I позива. Учествовао у балканским и I светском рату до повлачења преко Албаније када је умро.

ВУЈИЋ ЈЕВРЕМ, земљорадник, рођен 6. јула 1890. год. (отац Лука, мајка Илинка). Мобилисан 1912. као војник I позива. Учествовао у балканским и I светском рату. Погинуо на Гучеву 1914.

ВУЈИЋ КОНСТАНТИН МИШО, земљорадник, рођен 14. априла 1888. год. (отац Ивко, мајка Станија). Мобилисан 1912. год. Борац XVII пешадијског пука. Учествовао у балканским и I светском рату до заробљавања 1914. када је интерниран у Немачку. У времену између два светска рата био члан Земљорадничке странке. Одмах после окупације, 1941. помаже народноослободилачки покрет. После ослобођења један је од првих чланова новоосноване партијске организације у селу и први председник Среског ЈНОФ-а. Умро 1981. год.

ГАВРИЛОВИЋ МАНОЈЛО, рођен у Лопатњу код Осечине, Учесник ратова 1914—1918. Умро 1962. године.

ДРАГОЈЛОВИЋ ЖИВОРАД, земљорадник (отац Марко, мајка Тодора). Мобилисан 1912. год. Оболео од тифуса и умро 1914.

ДРАГОЈЛОВИЋ ПЕТРОНИЈЕ, земљорадник (отац Марко, мајка Тодора). Мобилисан 1912. год. Оболео од тифуса и умро 1914.

БУКИЋ МИЛОРАД, земљорадник, рођен 9. јуна 1887. год. (отац Драгић, мајка Петрија). Мобилисан 1912. год. Учествовао у балканским ратовима. Умро од колере на Страцину у Македонији.

БУКИЋ ЧЕДОМИР, земљорадник, рођен 1. јуна 1889. год. (отац Драгић, мајка Петрија). Мобилисан 1912. Учествовао у балканским ратовима. Умро од колере на Страцину у Македонији.

ЈЕВТИЋ ДРАГИЋ, земљорадник, рођен 29. новембра 1867. год. (отац Павле, мајка Симеуна). Био трећепозивац. Умро на острву Виду 1916. год.

ЈЕВТИЋ СРЕЋКО, земљорадник (отац Никола, мајка Николија). Мобилисан 1912. год. Умро од тифуса 1914. год.

ЈЕВТИЋ БОРБЕ, земљорадник, рођен 1888. год. отац Павле, мајка Симеуна). Мобилисан 1912. год. Ратник XVII пешадијског пука. Заробљен 1915. и интерниран у Бугарску. Умро 1943. год.

ЈЕВТИЋ МИЛОРАД ТОЛЕ, земљорадник, рођен 3. јуна 1884. год. (отац Недељко, мајка Манда). Мобилисан 1912. Заробљен у I светском рату. Умро 1957.

ЈЕВТИЋ РАНКО, земљорадник, рођен 5. јуна 1890 год. (отац Недељко, мајка Манда). Мобилисан као војник I позива. Учествовао у балканским и I светском рату до заробљавања и интернације у Немачку. Умро 1961. год.

ЈОВИЋ МИЛОРАД, земљорадник, рођен 1879. год. у Горњим Кошљама код Љубовије. Био војник II позива. Заробљен код Пецке 1914. год. Умро 1938. год.

КРУНИЋ ВАСИЛИЈЕ ЧИЧА, земљорадник, рођен 5. децембра 1887. год. (отац Љубомир, мајка Јанока). Мобилисан 1912. год. Борац V пешадијског пука. Учествовао у балканским и I светском рату до заробљавања и интернације у Мађарску. Умро 1972. год.

КРУНИЋ БОЖИДАР, земљорадник, рођен 1886. год. (отац Јеврем, мајка Јанока). Учествовао у балканским и I светском рату. Погинуо на Гучеву 1914. год.

КРУНИЋ ДРАГОМИР, земљорадник, рођен 1885. год. (отац Панта, мајка Цајка). Мобилисан 1912. год. Учествовао у балканским и I светском рату. Разболео се од колере и умро у Ваљеву 1914. год.

КРУНИЋ ЈЕВРЕМ, земљорадник, рођен 1868. год. (отац Марко, мајка Данојла). Био трећепозивац. Умро 1948. год.

КРУНИЋ КОСТАДИН, земљорадник, рођен 1890. (отац Живко, мајка Јелена). Мобилисан као првопозивац. Није се вратио из рата.

КРУНИЋ МИЛОРАД, земљорадник, рођен 1893. год. (отац Војислав, мајка Симка). Мобилисан 1914. год. Борац V пешадијског пука Дринске дивизије I позива. Погинуо на Соколцу 1914. год.

КРУНИЋ МАЛИША, земљорадник (отац Љубомир, мајка Јанокка). Погинуо на Солунском фронту.

КРУНИЋ МИЛАН, земљорадник, рођен 20. маја 1881. год. (отац Љубомир, мајка Јанокка). Мобилисан 1912. год. Умро у Велесу 1913. год.

КРУНИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник, рођен 1. јануара 1887. год. (отац Војислав, мајка Симка). Мобилисан 1912. год. Учествовао у балканским и I светском рату до заробљавања на Церу и спровођења у интернацију у Немачку. Умро 1957. год.

КРУНИЋ АНТОНИЈЕ, земљорадник. Мобилисан у допунску јединицу. Није се вратио.

КРУНИЋ ЧЕДОМИР, земљорадник, рођен 1887. год. (отац Ненад, мајка Стана). Мобилисан 1912. год. као коморџија у V пешадијском пуку. Учествовао у балканским и I светском рату до заробљавања и интернације у Немачку. Умро 1962. год.

МИЛИЋЕВИЋ МИЛАДИН, рођен 1868. год. у Рабасу код Ваљева. Мобилисан као трећепозивац 1912. год. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро 1936. год.

ПЕТРИЋ ВЕЛИСАВ, земљорадник, рођен 11. јануара 1873. год. (отац Лазар, мајка Невена). Мобилисан 1912. као другопозивац. Учествовао у балканским и I светском рату. Погинуо 1914. год.

ПЕТРИЋ ЖИВОРАД, земљорадник, рођен 1890. год. (отац Драгић, мајка Марија). Мобилисан 1912. год. као првопозивац. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро 1915. год.

ПЕТРИЋ ДРАГОМИР, земљорадник, рођен 2. марта 1894. год. (отац Драгић, мајка Марија). Мобилисан 1914. год. Борац XVII пешадијског пука Дринске дивизије. Учествовао у I светском рату. Умро.

ПЕТРИЋ ЖИВОРАД, земљорадник, рођен 14. јуна 1883. год. (отац Милован, мајка Смиљка). Мобилисан као војник I позива. Умро у току рата.

ПЕТРИЋ ДРАГУТИН, рођен 1888. год. (отац Милован, мајка Смиљка). Мобилисан 1912. год. Борац XVII пешадијског пука. Учествовао у балканским и I светском рату. Рањен на Гучеву 1914. год. и остао инвалид. Умро 1967. год.

ПЕТРИЋ БУРАЋ, рођен 1881. год. (отац Павле, мајка Анђелија). Мобилисан 1912. год. као војник II позива. Учествовао у балканским и

I светском рату. Погинуо на Костајнику.

ПЕТРИЋ МИЛОРАД, земљорадник (отац Милан, мајка Станица). Учествовао у балканским и I светском рату. Преживео ратове.

ПЕТРИЋ МИЈАИЛО, столар, рођен 9. априла 1897. год. (отац Милован, мајка Смиљка). Мобилисан 1915. год. у Тимочку дивизију. Умро 1982. год.

ПЕТРИЋ ПЕТАР, земљорадник, рођен 15. фебруара 1891. год. (отац Милан, мајка Станица). Мобилисан као војник I позива. Погинуо.

ПЕТРИЋ ПРОДАН, земљорадник, рођен 30. маја 1892. год. (отац Стеван, мајка Љубица). Мобилисан 1912. као првопозивац. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро 1973. год.

ПЕТРОВИЋ ГАВРИЛО, земљорадник, рођен 1885. год. у Горњој Гостиници, ужички крај (отац Тодор, мајка Бенадија). Мобилисан 1912. као првопозивац. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро од тифуса 1914. год.

СТАНИЋ МИЛОРАД МИЛАДИН, земљорадник, рођен 1869. год. у Горићу код Ваљева (отац Милан, мајка Мирјана). Мобилисан 1912. као трећепозивац. Умро 1956. год.

СИНАЦИЋ ДРАГОМИР, земљорадник, рођен 10. јула 1885. год. (отац Јаков, мајка Марија). Мобилисан 1912. год. Борац V пешадијског пука. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро 1951. год.

СИНАЦИЋ БРАНКО, земљорадник, рођен 10. новембра 1883. год. (отац Сава, мајка Јула). Мобилисан 1912. као првопозивац. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро од пегавог тифуса 1915. год.

СИНАЦИЋ ДРАГИЋ, земљорадник, рођен 2. априла 1867. год. (отац Јаков, мајка Марија). Мобилисан као трећепозивац. Преживео рат.

СИНАЦИЋ ЖИВАН, земљорадник. Учесник балканских и I светског рата. Умро од пегавог тифуса 1915. год.

СИНАЦИЋ ДРАГУТИН, земљорадник, рођен 19. децембра 1885. год. (отац Обрад, мајка Лепосава). Мобилисан 1912. као војник I позива. Учествовао у балканским и I светском рату. Погинуо на Костајнику.

СТОЈНИЋ ДРАГИЋ, земљорадник, рођен 10. фебруара 1880. год. (отац Јован, мајка Марица). Мобилисан као војник II позива. Учествовао у балканским и I светском рату. Умро 1914. год.

СТОЈНИЋ СТОЈАН, земљорадник, рођен 1892. год. (отац Ивко, мајка Степанија). Умро од колере 1915. год.

СТОЈНИЋ ЧЕДОМИР, земљорадник, рођен 13. децембра 1887. год. (отац Ивко, мајка Степанија). Мобилисан као војник I позива. Погинуо на Гучеву 1914. год.

Учесници народноослободилачке борбе 1941—1945. године

АНДРИЋ ГРУЈИЦА, земљорадник, рођен у Горњим Лесковицама 12. априла 1912. год. (отац Милорад, мајка Перса). У НОБ ступио 19. децембра 1944. Борац VI личке пролетерске дивизије.

АЛЕКСИЋ ВЕСЕЛИН, земљорадник, рођен 14. фебруара 1923. год. (отац Радисав, мајка Ленка). У НОБ ступио 5. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Ратни војни инвалид.

АЛЕКСИЋ ВЕСЕЛИН ВЕСО, земљорадник, рођен 1923. год. (отац Аксентије, мајка Миленка). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од 22. фебруара 1944, а КПЈ од 26. фебруара 1945. год. Умро 1979. год.

АЛЕКСИЋ ВЕЛИЧКО, земљорадник, рођен 1923. год. (отац Драгомир, мајка Живана). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од јесени 1944, а КПЈ од почетка 1945. год.

АЛЕКСИЋ ДРАГИША, металостругар, рођен 1926. год. (отац Живорад, мајка Олга). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

АЛЕКСИЋ ЖИВАН, земљорадник, рођен 25. фебруара 1925. год. (отац Драгомир, мајка Живана). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац XIX далматинске ударне дивизије.

АЛЕКСИЋ ЖИВОЈИН, земљорадник, рођен 16. јануара 1910. год. (отац Милоје, мајка Живана). У НОБ ступио 30. децембра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

АЛЕКСИЋ ЖИВОЈИН, матурант гимназије, рођен 22. фебруара 1922. год. (отац Лазар, мајка Перса). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

АЛЕКСИЋ ЖИВОРАД, земљорадник, рођен 10. јануара 1904. год. (отац Илија, мајка Даринка). По ослобођењу Ваљева ступио у милицију. Умро 1981. год.

АЛЕКСИЋ МИЛАН, матурант гимназије, рођен 1923. год. (отац Милоје, мајка Станојка). Борац VI личке пролетерске дивизије. Умро 1964. год.

АЛЕКСИЋ ОБРЕН, земљорадник, рођен 20. јула 1907. год. (отац Милоје, мајка Живана). По ослобођењу Ваљева ступио у Централну коларску радионицу у којој је радио до краја рата. Умро 1974. год.

БОБОВАЦ ЉУБОМИР ЉУБИША, земљорадник, рођен 21. августа 1922. год. (отац Живорад, мајка Љубинка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Умро 1967. год.

БОБОВАЦ МИЛАН, земљорадник, рођен 15. септембра 1926. год. (отац Алекса, мајка Драгиња). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

ВУЈИЋ ДРАГОЉУБ АВДО, земљорадник, рођен 16. октобра 1912. год. (отац Константин, мајка Косара). У Колубарску чету Ваљевског НОП одреда ступио 28. августа 1941. год. Године 1943. био спроведен на принудни рад у Борски рудник одакле је после извесног времена побегао. У време борби за ослобођење Ваљева, септембра 1944. ступио у I пролетерску дивизију.

ВУЈИЋ ЖИВКО, ученик Средње техничке школе у Ваљеву, рођен 9. јануара 1926. год. (отац Драгић, мајка Даринка). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Погинуо на Бежанијској коси 1944.

ВУЈИБ ДУШАН, земљорадник, рођен 4. децембра 1926. год. (отац Владимир, Мајка Милојка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Примљен у СКОЈ јануара 1945.

ВУЈИБ ЖИВОЈИН, земљорадник, рођен 1914. год. (отац Андрија, мајка Перса). Ступио у милицију после ослобођења Ваљева.

ВУЈИБ ЖИВОРАД, земљорадник, рођен 1925. год. (отац Ранисав, мајка Станојка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Примљен у КПЈ почетком 1945. год.

ВУЈИБ ЖИВОРАД, земљорадник, рођен 12. априла 1924. год. (отац Драгић, мајка Даринка). У НОБ ступио 15. септембра 1944. год. Борац XX војвођанске дивизије. Члан КПЈ од 1945. год.

ВУЈИБ ЈОВАН, ученик гимназије у Ваљеву, рођен 19. јануара 1927. год. (отац Драгић, мајка Анка). у време борби за ослобођење Ваљева, септембра 1944, ступио у I пролетерску дивизију. Члан СКОЈ од 11. новембра 1944, а КПЈ од 16. фебруара 1945.

ВУЈИБ ЛУКА, земљорадник, рођен 25. септембра 1922. год. (отац Владимир, мајка Милојка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

ВУЈИБ МИЛИСАВ, металостругар, рођен 3. априла 1925. год. (отац Милутин, мајка Катарина). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од децембра 1944.

ВУЈИБ МИЛИСАВ, матурант Грађанске школе, рођен 21. јануара 1923. год. (отац Ранисав, мајка Станојка). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

ВУЈИБ РАДОВАН, земљорадник, рођен 16. јуна 1926. год. (отац Александар, мајка Љубинка). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од 29. октобра 1944.

ВУЈИБ МИЛОРАД МИКА, земљорадник, рођен 1921. год. (отац Љубиша, мајка Томанија). Почетком септембра 1941. год. ступио у Колубарску чету Ваљевског НОП одреда. Од почетка марта 1942. живео илегално у свом селу. У време борби за ослобођење Ваљева, септембра 1944. ступио у I пролетерску дивизију. Умро 1980. год.

ВУЈИБ МИОДРАГ, земљорадник, рођен 1921. год. (отац Константин, мајка Крстина). Борац Ваљевског НОП одреда постао у лето 1941. год. Крајем зиме 1941/42. вратио се у село. Поново ступио у партизане у октобру 1944. Погинуо у Раковици 19. октобра 1944. Био члан СКОЈ-а.

ВУЈИБ ЧЕДОМИР, подофицир бивше југословенске војске, рођен 9. октобра 1920. год. (отац Богољуб, мајка Лепосава). Почетком септембра 1941. год. ступио са групом младића из Јасенице, Грабовице и Горића у Колубарску чету Ваљевског НОП одреда. Био командир чете у Колубарском партизанском батаљону. У одреду је примљен у КПЈ. Погинуо у првој непријатељској офанзиви.

БУКИБ МИЛОМИР, земљорадник, рођен 1923. год. (отац Богољуб, мајка Јана). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Умро 1974. год.

БУКИБ МИЛОВАН, земљорадник, рођен 21. септембра 1921. год. (отац Драгољуб, мајка Спасенија). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од јесени 1944, а КПЈ од 21. априла 1945.

ЈЕВТИЋ БРАТОЉУБ, земљорадник, рођен 12. октобра 1915. год. (отац Живорад, мајка Перса). После ослобођења Ваљева ступио у милицију, а потом у V крајишку дивизију.

ЈЕВТИЋ ДУШАН, земљорадник, рођен 1912. год. (отац Радомир, мајка Милева). У НОБ ступио децембра 1944. год. Умро 1977. год.

ЈЕВТИЋ ЖИВОРАД, земљорадник, рођен 12. децембра 1912. год. (отац Срећко, мајка Живана). У НОБ ступио 10. новембра 1944. год. Борац XVI муслиманске бригаде.

ЈЕВТИЋ МИХАИЛО, земљорадник, рођен 1915. год. (отац Борђе, мајка Савка). После ослобођења Ваљева ступио у милицију.

ЈЕВТИЋ СЕЛИМИР, земљорадник, рођен 1919. год. (отац Милорад, мајка Роса). Септембра 1941. год ступио у Колубарску чету Ваљевског НОП одреда. Крајем зиме 1941/42. вратио се у село и наставио да одржава везу са илегалним партијским радницима. У јесен 1944. ступио у XVII ударну дивизију. Погинуо у зиму 1944/45. код Бијељине.

ЈОВИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник, рођен 6. октобра 1907. год. у Горњим Кошљама код Љубовије (отац Милорад, мајка Катарина). Септембра 1944. ступио у милицију.

КРУНИЋ БЛАГОЈЕ, земљорадник, рођен 13. фебруара 1902. год. (отац Војислав, мајка Перса). Септембра 1941. ступио у Колубарску чету Ваљевског НОП одреда. Умро 1977. год.

КРУНИЋ ГАВРИЛО, земљорадник, рођен 16. априла 1918. год. (отац Радивоје, мајка Драгиња). Ступио у НОБ 4. децембра 1944. год.

КРУНИЋ ДРАГИША, земљорадник, рођен 4. августа 1910. год. (отац Василије, мајка Даринка). Ступио у НОБ у јесен 1944. год. Умро 1957. год.

КРУНИЋ ЖИВАН, земљорадник, рођен 8. новембра 1927. год. (отац Арсеније, мајка Олга). ступио у милицију 10. октобра 1944. Члан СКОЈ-а од 1. јануара 1945.

КРУНИЋ ЖИВАН, земљорадник, рођен 8. фебруара 1920. год. (отац Милић, мајка Видосава). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

КРУНИЋ МИЛАН, земљорадник, рођен 29. августа 1924. год. (отац Василије, мајка Белка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од пролећа 1945.

КРУНИЋ МИЛУТИН, земљорадник, рођен 15. децембра 1925. год. (отац Василије, мајка Даринка). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан КПЈ од 1945.

КРУНИЋ МЛАДЕН, ковачки радник, рођен 1922. год. (отац Василије, мајка Белка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а постао крајем 1944. Умро 1972. год.

КРУНИЋ РАДОВАН, лекар, рођен 1910. год. (отац Божидар, мајка Живана). У јесен 1944. год. ступио у XVII дивизију.

КРУНИЋ РАДОВАН, земљорадник, рођен 1922. год. (отац Чедомир, мајка Катарина). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Умро 1946. год.

КРУНИЋ ЛЈУБОМИР, земљорадник, рођен 1923. год. (отац Василије, мајка Даринка). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Погинуо у Раковици 19. октобра 1944.

НЕНАДОВИЋ БОЖИДАР, земљорадник, рођен 8. марта 1923. год. у Доњој Грабовици (отац Милић, мајка Станојка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

ПЕТРИЋ БОГОСАВ, ученик опанчарског заната, рођен 14. јуна 1927. год. (отац Стојан, мајка Радмила). У НОБ ступио у време борби за ослобођење Ваљева, септембра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од 1944. год.

ПЕТРИЋ ВЛАСТИМИР ЛАЈЕ, земљорадник рођен 1923. год. (отац Милан, мајка Катарина). Ступио у Колубарску чету Ваљевског НОП одреда почетком септембра 1941. год. Почетком октобра 1944. поново ступио у редове НОВ и ПОЈ. Умро 1976. год.

ПЕТРИЋ ДОБРИВОЈЕ, земљорадник, рођен 1911. год. (отац Здравко, мајка Мирјана). У НОБ ступио 12. децембра 1944. год. Борац XVI муслиманске бригаде. Умро 1981. год.

ПЕТРИЋ ДРАГАН ВУЈО, земљорадник, рођен 1926. год. (отац Светомир, мајка Зорка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од 1944, а КПЈ од 1945. год.

ПЕТРИЋ ДРАГАН, земљорадник, рођен 20. септембра 1926. год. (отац Живан, мајка Катарина). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од новембра 1944.

ПЕТРИЋ МИЛОВАН, опанчарски радник, рођен 22. марта 1919. год. (отац Милан, мајка Катарина). У НОБ ступио 16. септембра 1944. Борац III крајишке бригаде. Члан КПЈ постао почетком 1945. год.

ПЕТРИЋ МИЛЕТА, ученик Ваљевске гимназије, рођен 10. децембра 1926. год. (отац Секула, мајка Даринка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Умро 1957. год.

ПЕТРИЋ МИЛОЈЕ, земљорадник, рођен 1921. год. (отац Драгољуб, мајка Новка). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Погинуо код Славонског Брода априла 1945. год. Био члан СКОЈ-а.

ПЕТРИЋ СРБОЉУБ, земљорадник, рођен 1924. год. (отац Драгомир, мајка Видосава). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије.

ПАВЛОВИЋ ВЕЛИСАВ, трговински радник, рођен 27. априла 1922. год. (отац Спасоје, мајка Крсманија). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Примљен најпре у СКОЈ-а а затим у КПЈ.

ПЕТРОВИЋ СВЕТОЗАР, земљорадник, рођен 2. марта 1911. год. (отац Гаврило, мајка Јока). У милицију ступио 10. октобра 1944. год.

РАДИСАВЉЕВИЋ РАДОМИР, земљорадник, рођен у Азањи 1924. год. (отац Милорад, мајка Станка). У НОБ ступио 14. октобра 1944. год. Борац 28. ударне дивизије. У СКОЈ-а примљен у зиму 1944/45. год.

СТОЈНИЋ ПАВЛЕ, земљорадник, рођен 1919. год. (отац Станоје, мајка Степанија). Године 1943. одведен на принудни рад у Борски рудник. У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац XVII ударне дивизије. Умро 18. марта 1945. од рана задобијених код Бијелине.

СТОЈНИЋ БОРИСАВ, земљорадник, рођен 27. априла 1924. год. (отац Станоје, мајка Степанија). У НОБ ступио 8. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Члан СКОЈ-а од децембра 1944. год. Ратни војни инвалид.

СТОЈНИЋ ДРАГОЉУБ, радник, рођен 1923. год. (отац Станоје, мајка Степанија). У НОБ ступио у време борби за ослобођење Ваљева, септембра 1944. Борац VI личке пролетерске дивизије.

СТОЈНИЋ СРЕТЕН, земљорадник, рођен 4. марта 1925. год. (отац Драгутин, мајка Милица). У НОБ ступио 9. октобра 1944. год. Борац VI личке пролетерске дивизије. Умро 1948. год.

СТОЈНИЋ МИОДРАГ ПУША, рођен 1931 год. (отац Светомир, мајка Милица). У јесен 1944. ступио у I пролетерску дивизију.

СТОЈНИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник, рођен 22. октобра 1919. год. (отац Живорад, мајка Лепосава). У НОБ ступио 12. децембра 1944. Борац XVII ударне дивизије.

СИНОЦИЋ АЛЕКСА, земљорадник, рођен 5. новембра 1925. год. (отац Живорад, мајка Машинка). У НОБ ступио 9. октобра 1944. Борац VI личке пролетерске дивизије. Ратни војни инвалид. Умро 1981. год.

Жртве фашистичког терора

АЛЕКСИЋ СВЕТИСЛАВ, ученик Средње техничке школе у Ваљеву, рођен 1925. год. (отац Радисав, мајка Ленка). У лето 1944. год. радио га немачки стражар у Ваљеву. Умро убрзо у болници.

БУРКОВИЋ СТОЈАН, рођен у Гламочу, избеглица, продавац разних ситница, кога су, док је у лето 1942. боравио у Јасеници, ухватили четници и заклали.

МАРКОВИЋ РАДМИЛА РАЦА, учитељица, рођена 1920. год. у Количићу код Ваљева (отац Тихомир, мајка Наталија). Под сумњом да је комуниста остала без учитељског посла у Бранковини 1941. год. Заклали је четници у Јасеници 20. јула 1943. год. Била је члан СКОЈ-а.